

Sygn. akt I CSK 1254/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. S.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 lipca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 28 kwietnia 2021 r., sygn. akt I ACa 7/21,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek strony
powodowej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Te elementy skargi mają charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i związane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być naprawione. Skarga, która nie spełnia któregośkolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ. i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.).

Bezwzględnym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ. oraz z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak w niej korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skarżący zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w części, tj. w zakresie pkt I i III. Natomiast wniósł o “uchylenie zaskarżonego wyroku w całości”.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Brak było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi powoda. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ewentualnie z wnioskiem o oddalenie skargi. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która

w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innymi - rozstrzygnięciami. Pełnomocnik powoda nie wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej, zaś takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia 2002 r., sygn. akt III CKN 563/01, nie publ. i z 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II CSK 112/12, nie publ.).

[as]